

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

- กชพงศ์ สารการ. (2542). พฤติกรรมรุนแรงของผู้ป่วยจิตเวชและการจัดการของบุคลากรโรงพยาบาลพระศรีมหาโพธิ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กุลลดา เปรมจิตร.(2547). ผลของโปรแกรมส่งเสริมการรับรู้ความสามารถในการดูแลทารก ร่วมกับการดูแลแบบแคงการู ต่อพฤติกรรมการดูแลบุตรของมารดาและการเพิ่มน้ำหนักตัวของทารกคลอดก่อนกำหนด. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาพยาบาลศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ขวัญใจ รุ่งเรือง. (2549). ผลของโปรแกรมส่งเสริมการรับรู้ความสามารถต่อพฤติกรรมเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของมารดาทำงานนอกบ้าน. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาพยาบาลศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- งานสถิติโรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์. (2546). รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี สมุทรปราการ: โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์.
- จอม ชุ่มช่วย และพิศาลัน เตชะเกษม. (2538). เอกสารประกอบด้วยแผนการอบรม พัฒนาการบำบัดเด็กออทิสติกวัยต่ำกว่า 5 ปี. โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์.
- จันทร์จิตา พฤษยานานนท์ และประสพศรี อึ้งถาวร. บรรณาธิการ. การดูแลสุขภาพเด็ก. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536
- จิรนนท์ ชันแข็ง. (2548). ประสบการณ์ของมารดาในการดูแลบุตรที่ป่วยด้วยโรคจิตเภท. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิตสาขาวิชาสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จันทร์เพ็ญ รัชสินพงษ์. (2544). ผลของสุขภาพจิตศึกษาแบบกลุ่มต่อ ความรู้, เจตคติ และการปฏิบัติของผู้ปกครองเด็กปัญญาอ่อน. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิตสาขาวิชาสุขภาพจิต. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จินตนา ยูนิพันธุ์. (2527). การพยาบาลจิตเวช. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2534). การนำมโนคติการดูแลตนเองไปใช้ในการสร้างเสริมสุขภาพจิต. วารสารการพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 3 :22-42.
- _____. (2543). การพยาบาลเพื่อชีวิตปกติสุข. วารสารการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช สมาคมสุขภาพจิตและจิตเวชแห่งประเทศไทย.

- ชะฤทธิ พงศ์อนุตรี. (2531). การช่วยเหลือญาติของผู้ป่วยโรคจิตเภท. วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย. 33: 99 – 105.
- โชติพร พันธุ์วัฒนาชัย. (2547). การศึกษาการใช้โปรแกรมการสอนสุขภาพจิตแบบกลุ่มต่อพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยจิตเภท แผนกผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลลพบุรี. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2537). จิตลักษณะของนักเรียนวัยรุ่นในครอบครัวปกติ – เครียด – แดก และปัจจัยป้องกัน. วารสารจิตวิทยา. 1 (2): 20 – 36.
- ดรุณี รุจกรกานต์. (2536). หลักการและแนวคิดในการให้ครอบครัวมีส่วนร่วมในการดูแลผู้ป่วยจิตเวช. การประชุมวิชาการประจำปี ครั้งที่ 10 สมาคมพยาบาลจิตเวชแห่งประเทศไทย. 38 – 52.
- ทัศนีย์ ประสพกิตติคุณ. (2549). เอกสารประกอบการบรรยาย APN's Role Direct clinical practice.
- ทัศนีย์ พฤกษ์ชีวะ. (2535). ผลการใช้กระบวนการกลุ่มต่อความรู้เรื่องโรคและพฤติกรรมสุขภาพอนามัยในหญิงตั้งครรภ์ ที่เป็นพาหะของโรคไวรัสตับอักเสบบี. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพยาบาลศาสตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ทัศนีย์ อนันตพันธุ์. (2540). ญาติกับการมีส่วนร่วมในการดูแลผู้ป่วย: บทความวิชาการ. วิชาการพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย, 22(2), 110 – 116.
- ทานตะวัน เข้มบุญเรือง. (2540). กรณีศึกษา: ผลของการใช้โปรแกรมก่อนจำหน่ายสำหรับผู้ป่วยและครอบครัวผู้ป่วยจิตเวช. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิวาพร พูเฟื่อง. (2544). การศึกษาผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของผู้ป่วยจิตเวชที่รักษาด้วยยารักษาอาการทางจิตในโรงพยาบาลสังกัดกรมสุขภาพจิต. รายงานวิจัย โรงพยาบาลศรีธัญญา กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.
- ธีระ ลีลานันทกิจ. (2541). การบริหารจัดการและการรักษาผู้ป่วยที่ก้าวร้าวรุนแรงกับความปลอดภัยของผู้ป่วยและบุคลากร. กรุงเทพฯ: โรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.
- นงลักษณ์ ทรงลำเจียก. (2543). การศึกษาการใช้โปรแกรมการสอนสุขภาพจิตแบบกลุ่มต่อภาวะในการดูแลของผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเวช โรงพยาบาลเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- นงพงา ลิ่มสุวรรณ. (2536). จิตเวชฉุกเฉิน. ใน เกษม ตันติผลาชีวะ (บรรณาธิการ). ตำราจิตเวชศาสตร์.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นวลละออง สุภาพล. (2527). ทฤษฎีบุคลิกภาพ. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- นันทนา รัตนกร.(2535). ลักษณะโครงสร้างและเศรษฐกิจของครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับความพร้อม
ในการดูแลผู้ป่วยจิตเวชที่บ้าน เขตจังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
ภาควิชาเวชศาสตร์ป้องกันและสังคม บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นพรัตน์ ไชยธานี.(2544). ผลการใช้โปรแกรมการดูแลผู้ดูแลแบบองค์รวมต่อภาวะและความสามารถ
ในการดูแลผู้ป่วยจิตเภท. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลสุขภาพจิต
และจิตเวช คณะพยาบาลศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นุชนาถ สะกะมณี. (2541). ผลของการใช้โปรแกรมส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนเองต่อ
ความสามารถในการดำรงบทบาทมารดาครั้งแรกของมารดาหลังคลอด. วิทยานิพนธ์ปริญญา
พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- บุญใจ ศรีสถิตยารุณ.(2544). ระเบียบวิธีการวิจัยทางการแพทย์ .กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2526). ทักษะการวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. พิมพ์ครั้งที่3.
กรุงเทพมหานคร: พีระพรีนา.
- ปรียะดา ภักธจักรธรรม.(2546). ผลของการใช้โปรแกรมส่งเสริมการรับรู้ความสามารถ
ของตนเองที่เน้นการมีส่วนร่วมของครอบครัวต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของเด็กวัยเรียน
โรคหอบหืด. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพยาบาลศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปราโมทย์ สุคนิชย์. (2539). จิตเวชฉุกเฉิน. ใน ปราโมทย์ สุคนิชย์ และมาโนช หล่อตระกูล
(บรรณาธิการ).จิตเวชศาสตร์: รามาธิบดี. กรุงเทพมหานคร: ชวนพิมพ์.
- ปราโมทย์ สุคนิชย์ และมาโนช หล่อตระกูล. (2539). DSM IV ฉบับภาษาไทย (ใช้ ICD - 10) แปล
และเรียบเรียง. กรุงเทพฯ: เจริญวิทย์การพิมพ์.
- ปรารธนา บริจันทร, วัชณี หัตถนอม , นิमित แก้วอาจ และ สุริยา ราชบุตร. (2535). การศึกษาความวิตก
กังวลและพฤติกรรมการเผชิญปัญหาของญาติผู้ป่วยโรคจิต. รายงานการวิจัยโรงพยาบาลจิตเวช
ขอนแก่น กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.

- พรสวรรค์ ทูลกระจาง. (2548). การศึกษาการใช้โปรแกรมให้ความรู้และระดับประคองต่อพฤติกรรม
การใช้ยาของผู้ป่วยจิตเภท สถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จพระยา. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช คณะพยาบาลศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พูนศิริ อรุณเนตร. 2541. ผลของการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่มต่อความรู้เรื่องโรคเบาหวาน
พฤติกรรมการดูแลตนเองและการควบคุมโรคของผู้ป่วยเบาหวานชนิดไม่พึ่งอินซูลิน.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลผู้ใหญ่ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พันธ์นภา กิตติรัตนไพบูลย์. (2540). トラบาปและโรคทางจิตเวช. วารสารสวนปรุง. 13(1); 29-36.
- พัชรวิทย์ กำเนิดเพชร. (2536). ครูคนแรกและสำคัญยิ่งของชีวิตลูก. เอกสารประกอบคำบรรยาย.
กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พัชณา ชันลา. (2548). การศึกษาการใช้โปรแกรมการให้ความรู้และระดับประคองที่บ้าน ต่อพฤติกรรม
การดูแลตนเองของผู้ป่วยจิตเภทในชุมชน สถานีอนามัยอยู่ยา จังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช คณะพยาบาลศาสตร์บัณฑิต
วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพชรรี กันธสาขบัว. (2544). การวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกกลุ่มผู้ป่วยจิตเภทที่ป่วยซ้ำและไม่ป่วย.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช คณะพยาบาล
ศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพชรดี เปี่ยมมงคล. (2538). การพยาบาลจิตเวช. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สุพร.
- มณีรัตน์ เรื่องโรจน์และอาภากร สุปัญญา. (2541). ผลการพยาบาลระบบสนับสนุนและให้ความรู้ร่วมกับ
การใช้กลุ่มช่วยเหลือตนเองต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของสตรีวัยหมดประจำเดือน.
วารสารกองการพยาบาล. 25(2) 45-57.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช. การพยาบาลเด็กและวัยรุ่น หน่วยที่ 1-5. นนทบุรี: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์,
2546.
- มาโนช หล่อตระกูล, ปราโมทย์ สุคนิษฐ์. (2548). จิตเวชศาสตร์รามธิบดี. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ
บริษัท บีคอนด์ เอ็นเทอร์ไพรซ์.
- ยาใจ สิทธิมงคล. (2538). ภาวะของครอบครัวในการดูแลญาติที่ป่วยทางจิต: การวิเคราะห์ราย
งานการวิจัย. วารสารพยาบาลศาสตร์. 13, 2: 1-9.

-(2542). **ครอบครัวผู้ป่วยจิตเวช แนวคิดและการประยุกต์ในการปฏิบัติ**
การพยาบาล. วารสารพยาบาลจิตเวชและสุขภาพจิต. 13,2:1-9.
- ยูพาพิน ศิริโพธิ์งาม. (2539). **ญาติผู้ดูแลที่บ้าน: แนวคิดและปัญหาในการวิจัย.** รามาธิบดีพยาบาลสาร, 2(1), 84 – 93.
- รัชนีกร อุปเสน. (2541). **การศึกษาบทบาทและภาระของญาติผู้ดูแลที่เป็นโรคจิตเภทที่บ้าน.**
วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช, บัณฑิต
วิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รุ่งทิพย์ ชีวินเบญจรัตน์.(2549). **ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถกับพฤติกรรมการ**
ดูแลบุตรของมารดาเด็กออทิสติก. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา
พัฒนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รุ่งทิพย์ สัมฤทธิ์โสภาค.(2542). **การวิเคราะห์ระยะเวลาตลอดกับแบบแผนการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่**
ของแม่ที่ทำงานนอกบ้านในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยาลัยนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
สาขาวิชาโภชนาการ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ไโลว์รา ศรีนิวสันต์. (2538). **บทบาทการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม ใน: วิไลวรรณ โภยแก้วพริ้ง**
(บรรณาธิการ). การศึกษาประสิทธิภาพกระบวนการฝึกอบรมอย่างมีส่วนร่วมในการส่งเสริม
และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในชนบท สำหรับเจ้าหน้าที่กรมการพัฒนาชุมชน. วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาสิ่งแวดล้อมศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วรกช นิธิกุล. (2535). **การศึกษาความเครียดของญาติผู้ป่วยโรคจิตเภท.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรลักษณ์ ปิ่นทอง. (2548). **การศึกษาการใช้โปรแกรมการให้ความรู้และระดับประคองที่บ้านต่อ**
พฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยจิตเภทในชุมชน จังหวัดอ่างทอง. วิทยานิพนธ์ปริญญา
โทมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช คณะพยาบาลศาสตรบัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรรณ ช่องดารากุล. (2533). **พฤติกรรมก้าวร้าวของวัยรุ่น.** วารสารการแนะแนว. 24(129): 8 – 13.
- วิชชัย วรพงษ์.(2543). **หลักการวิจัยทาง สาธารณสุขศาสตร์.** พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วันเพ็ญ บุญประกอบ. (2534). **จิตเวชศาสตร์เด็กและวัยรุ่น.** กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- วิลาลักษณ์ ชวัลลสี. (2538). **การรับรู้ความสามารถของตนในเรื่องอาชีพ: ตัวแปรที่น่าสนใจในการศึกษา**
เกี่ยวกับอาชีพและการทำงาน. วารสารจิตวิทยา. 2 (1): 97 – 109.

- คณาจารย์ วิทยาลัยสภากาชาดไทย. (2528). การพยาบาลจิตเวช 2 . กรุงเทพมหานคร: วิทยาลัย
สภากาชาดไทย.
- วินัดดา ปิยะศิลป์, พนม เกตุมาน. ตำราจิตเวชเด็กและวัยรุ่น ชมรมจิตแพทย์เด็กและวัยรุ่น. พิมพ์
ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: บริษัทบีขอนแก่น เอ็นเทอร์ไพรซ์, 2545.
- สมชาย เตียวตระกูล. (2529). การฝึกผ่อนคลายแบบจิตคลุมกายเพื่อลดความก้าวร้าวของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนาคनावอุปถัมภ์ กรุงเทพมหานคร. ปรินซ์นิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมพร สุทัศน์ย์, ม.ร.ว.. (2523). ทฤษฎีและเทคนิคการให้คำปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยม เอกสารการ
สอนชุดวิชาเทคนิคการปรึกษาเบื้องต้น. หน่วยที่ 1 – 6. นนทบุรี:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.
- _____ (2530). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนใน
เขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ปรินซ์นิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุสิต บัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมทรง เล้าฝ่าย. (2541). ผลของการเตรียมมารดาต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการดูแล
ทารกคลอดก่อนกำหนด และพฤติกรรมการดูแลทารก. วิทยานิพนธ์ปรินซ์นิพนธ์ปรินซ์
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลแม่และเด็ก คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมพร โชติวิทยารากร. (2543). ผลของโปรแกรมพัฒนาการรับรู้สมรรถนะของมารดาในการดูแล
บุตรโรคหัวใจพิการแต่กำเนิด. วิทยานิพนธ์ปรินซ์นิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สมจิต หนูเจริญกุล. (2536). การสร้างแรงจูงใจในการดูแลตนเอง. ใน สมจิต หนูเจริญกุล (บรรณาธิการ).
การดูแลตนเอง: ศาสตร์และศิลปะทางการพยาบาล (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: วี. เจ.
พรีน.
- _____ (2540). การดูแลตนเอง: ศาสตร์และศิลปะทางการพยาบาล. พิมพ์ครั้งที่ 5.
กรุงเทพมหานคร: วี. เจ. พรีนติ้ง.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2549). ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สงศรี จัยสิน. (2536). ทีมงานสุขภาพจิตชุมชน. วารสาร โรงพยาบาลศรีธัญญา, 1(3), 32 – 36.

- สรณจิต อินศร. (2541). ประสิทธิภาพของโปรแกรมการอบรมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกันการถูกทารุณกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อำเภอเมืองจังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขารณศาสตรมหาวิทาลัยมหิดล.
- สุเกษม อิงคนันท์. (2537). ความสัมพันธ์ระหว่างความก้าวร้าวของนักเรียนอาชีวศึกษากับการรับชมโทรทัศน์: กรณีศึกษานักเรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุนันท์ ทรงจรินทร์. (2548). การศึกษาการใช้โปรแกรมให้ความรู้แบบกลุ่มต่อพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยจิตเภทโรงพยาบาลศรีธัญญา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช คณะพยาบาลศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนิดา ชูแสง.(2546).ผลของการใช้โปรแกรมส่งเสริมการรับรู้ความสามารถการเป็นมารดาต่อการปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่การเป็นมารดาของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นแรก.วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาพยาบาลศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนีย์ ชีรวิพพ์. (2542). การศึกษารายกรณีนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวในเขตกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุมิตรา ฤทธิสุนทร. (2548). การศึกษาการใช้โปรแกรมการดูแลที่บ้าน ต่อพฤติกรรมดูแลตนเองของผู้ป่วยจิตเภท อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช คณะพยาบาลศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุธีรา ชันตระกูล และมาลี แจ่มพงษ์. (2532). อิทธิพลของครอบครัวที่มีผลต่อการกลับมารักษาในโรงพยาบาลของผู้ป่วยจิตเภท : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ป่วยในโรงพยาบาลสมเด็จพระยา. รายงานการวิจัย มหาวิทาลัยมหิดล.
- สุหรี หน่งอาหลี.(2547).ผลของการใช้โปรแกรมส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนเองต่อพฤติกรรมเสี่ยงดูบุตรของมารดาวัยรุ่นหลังคลอดครั้งแรก.วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาพยาบาลศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- แสงสุรีย์ ทัศนพูนชัย. (2540). ประสิทธิภาพของการอบรมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกันโรคเอดส์ในหญิงตั้งครรภ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาพยาบาลศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2545). จิตวิทยาเด็กที่มีลักษณะพิเศษ. พิมพ์ครั้งที่ 2 ฉบับแก้ไขปรับปรุง.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์พิมพ์ดี.

_____. (2545). ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
ธรรมศาสตร์.

ศศิธร แก้วนพรัตน์. (2541). แรงสนับสนุนทางสังคม และเครือข่ายทางสังคมที่มีต่อความเครียด
ของบิดามารดาเด็กออทิสติก. วิทยานิพนธ์ สส.ม. กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย คณะ
สังคมสงเคราะห์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อรพรรณ ลือบุญรัชชัย. (2545). การพยาบาลจิตเวชและสุขภาพจิต . กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

อัจฉรีย์ ปทุมวัน. (2543). แรงสนับสนุนทางสังคมและความสามารถของผู้ดูแลในการดูแลเด็กป่วยดราม
มะเร็งเม็ดเลือดชนิดเฉียบพลันชนิดลิมโฟบลาส. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขา
พยาบาลศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

อุมาพร ตรังคสมบัติ. (2540). จิตบำบัดและการให้คำปรึกษาครอบครัว. กรุงเทพมหานคร: เพื่อฟ้า พริน
ติ้ง.

อุษณีย์ ก้านน้อย. (2547). การศึกษาการใช้โปรแกรมการสอนสุขภาพจิตแบบกลุ่มต่อพฤติกรรมดูแล
ตนเองด้านสุขภาพจิตของผู้ป่วยโรคจิตจากสุราที่เข้ารับการรักษาแบบผู้ป่วยใน โรงพยาบาลศรี
ษัญญา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาพยาบาลศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

อำไพวรรณ พุ่มศรีสวัสดิ์. (2541). การพยาบาลจิตเวชและสุขภาพจิต: ตามแนวการปฏิบัติตาม
พยาธิสภาพ. กรุงเทพมหานคร: วีเจพรินติ้ง.

ภาษาอังกฤษ

- Anderson, C.M.; Hogarty, G.E., and Reiss, D.J. (1980). **Family treatment of about schizophrenia patients** : A psychoeducational approach. *Schizophrenia Bulletin* 6,3:490-505.
- American Psychiatric Association. (1994). **Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders** (4th ed.). Washington, DC : America Pschiatic.
- Bandura. A., (1969). **Principles of behavior modification**. New York: Holt, Rinehart and Winston.
- _____, (1977a). **Social learning theory**. Englewood Cliffs, NJ: Printice Hall.
- _____, (1977b). **Self – efficacy: Toward a unifying theory of behavioral change**. *Psychological Reviwe*, 84, 191 – 215.
- _____, (1978). **The Self – System in Reciprocal Determinism**. *American Psychologist*, 33, 344 – 358.
- _____, (1982). **Self – efficacy mechanism in person agency**. *America Psychologist* 37: 122-147
- _____, (1986). **Social foundations of thought and action: A social cognition theory**. Englewood Cliffs, NJ: Printice Hall.
- _____, (1997). **Self – efficacy: The exercise of control**. New York: W.H. Freeman and company.
- Bandura. A., and Schunk, D. H. (1981). **Culling competence, self – efficacy, and intrinsic interest through proximal self – motivation**. *Journal of Personality* 41: 586 – 598.
- Bandura, A. & Walter, R. H. (1963). **Social learning and Personality Development**. New York: Holt – Rincheart Winston Inc.
- Berkowitz, L. (1964). **Advance in Experimental Social Psychology**. New York: McGraw – Hill book.
- _____. (1965). **Advance in Experimental Social Psychology**. New York: Academic Press.
- Betz, N. E. (1992). **“Counseling Uses of Career Self – Efficacy Theory”**, *The Career Development Quarterly*. 41 (1): 22 – 26.
- Buss, A. H. (1961). **The Psychology of Aggression**. New York: John wiley & Son Inc.
- Davis, L. (1992). **Instrument review: Getting the most from your panel of experts**. *Applied Nursing Research* 5, 104 – 107.

- De Melo, F. (2001). **Support group for PLWHA in India**. The Fifth International Conference on Home and Community Care for Persons Living with HIV/AIDS.
- Dexter, G., & Wash, M. (1995). **Psychiatric nursing skills: A patient – centered approach (2nd ed.)**. London: Chapman & Hall.
- Dollard, J., & Miller, N. E. (1939). **Frustration and Aggression**. New Haven. CT: Yale University.
- Freud, S. (1937). **An outline of psychoanalysis**. New York: W. W. Norton.
- Goldstein, J.H. (1975). **Aggression and Crime of Violence**. London: Oxford University press.
- Gomez & Gomez. (2000). **Perceived maternal Control and Support as predictors of hostile – biased attribution of intent and reponse selection in aggressive boys**. Aggressive behavior. 155 – 168.
- Habor, J., McMahon, A. L., Hoskins, P. P., & Sidelen, B. F. (1992). **Comprehensive psychiatric nursing (4th ed)**. St. louis: Mosby Year book.
- Hill, L. And Smith, N. (1990). **Self-Care Nursing : Promotion of Health**. 2nd ed. New Jersey : Appleton & Lange.
- Hjelle, L. A. and Ziegler, D. I. (1992). **Personality theory: Basic assumptions, research and application**. 3rd ed. New York: Mcmillan.
- Hoyert & Seltzer. (1992).
- J. Martin Ramirez, J. Manvel Andreu, Takeniro Fujjehara. (2001). **Cultural and sex differences is in aggression: A comparison between Japanese and Spanish Students using two different inventories**. Aggressive Behavior, PP 313 – 322.
- Katy Tapper, Michael Boulton. (2000). **Social representations of Physical, Verbal and indirect aggression in children: Sex and age difference**. Aggressive Behavior, PP 442 – 454.
- Kazdin, Alan E. (1982). **Single – Case Research Designs**. New York: Oxford University Press.
- Kazdin, Alan E. (1984). **Behavior Modification in Applied Setting**. 3rd ed., Homewood, Illinois: The Dorsey Press. 17.
- Kazdin, Alan E., and Mascitelli, S. (1982). **Behavioral rehearsal, self – instruction, and homework practice in developing assertiveness**. Behavior therapy. 13: 346 – 360.

- Lee, H. K., Viliver, O., Juthani, N., & Bluestone, H. (1989). **Characteristics and behavior of patient involved in psychiatric ward incidents.** *Hospital Community Psychiatry*, 40 , 1295 – 1297.
- Lewrance, L., and McLeroy, K.R. (1986). **Self – efficacy and health education.** *Journal of Scholl Health* 56, 317 – 327.
- Loukissa, D.A.(1995). **Family burden in chronic mental illness : A review of research studies.** *Jornal of Advanced Nursing*, 21, 248-255
- Marram, G.D. 1975. **The group approach in nursing practice.** 2 ed. Saint Louis: The C.V. Mosby Company.
- Montgomery, R. J. V., Stull, D.E., & Borgatta, E.F. (1985) **Measurement and analysis of burden.** *Research on Aging* 7 : 137 – 152.
- Moore, E. J. (1990). **Using self – efficacy in teaching self – care to the elderly.** *Holistic Nursing Practice*, 4(2), 22-29.
- Orem, E.D. (2001). **Nursing concepts of practice.** (6th ed.). St Louis : Mosby Year Book.
- Ross, A. O. (1992). **The sense of self: Research and theory.** New York: Springer.
- Schunk, D.W., and Cabonari, J. P. (1984). **Self – efficacy Model.** In J.D. matarcezzo (ed.) **Behavior health a handbook of health enchantment and disease prevention**, pp. 230 – 247 . New York: A Weiley – Interstice.
- Sherer, M. & Adams, C. H. (1983). **Construct validation of self –efficacy scale.** *Psychological Reports*, 53: 899 – 902.
- Silver, J.M. and Yudofsky, S.D. (1987). **Aggressive behavior in with neuropsychiatric disorders.** *Psychiatric Ann.* 17: 367 – 370.
- Silver, J.M. and Yudofsky, S.D. (1991). **The Overt Aggression Scale overview and clinical guidelines.** *J Neuropsychiatry Clinic Neurosci* 3 PP. 522 - 529 *Psychiatric Ann.* 17: 367 – 370.
- Tam, E., Engelsmann, F., & Fugere, R. (1996). **Patterns of violent incidents by patients in a general hospital psychiatric facility.** *Psychiatric Services*, 47 (1) 86 -87.
- Townsend, M. C. (1996). **Psychiatric Mental Health Nursing: Concept of care.** 2nd ed. Philadelphia: F. A. Davis, Co.

Yamashita, M. 1996. **A Study of How Families Care for Mental Ill Relatives in Japan.**

International Nursing Review 43 (4) : 121-125

Yudofsky, S., Silver, J. M., & Jackson, W. (1986). **The overt aggression scale for the objective rating of verbal and physical aggression.** American Journal of Psychiatry, 143 (1), 35-39.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

แพทย์หญิงกชพร สกุลศรีผ่อง	นายแพทย์ 9 จิตแพทย์ โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์
แพทย์หญิงรินสุข อองอาจสกุลมัน	นายแพทย์ 7 จิตแพทย์เด็กและวัยรุ่น โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์
นางสาวจันทนา แสงวงศ์	พยาบาลวิชาชีพ 8 รองหัวหน้ากลุ่มการพยาบาลฝ่ายวิชาการ โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์
นางสุภาวดี ชุ่มจิตดี	พยาบาลวิชาชีพ 7 หัวหน้างานหอผู้ป่วยใน ชั้น 5 โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์
นางพนิดา รัตนไพโรจน์	พยาบาลวิชาชีพ 7 หัวหน้างานหอผู้ป่วยนอกทิสติก สถาบันราชานุกูล

ภาคผนวก ข
ตัวอย่างเครื่องมือการวิจัย

ตัวอย่าง
โปรแกรมการให้ความรู้ทางสุขภาพจิต

ตัวอย่าง

โปรแกรมการให้ความรู้ทางสุขภาพจิต

กิจกรรมที่ 1 การสร้างสัมพันธภาพ การพัฒนาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคจิตเวชเด็กและแรงงูใจ
วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างความคุ้นเคย ไว้วางใจ และพัฒนาสัมพันธภาพระหว่างผู้นำกลุ่ม กับสมาชิก และระหว่างสมาชิกด้วยกัน
 2. เพื่อสร้างบรรยากาศความเป็นกันเอง ความคุ้นเคย การกล้าแสดงออก ความรู้สึกเปิดเผยตนเอง ของสมาชิกกลุ่ม
 3. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มทราบวัตถุประสงค์ ระเบียบการเข้ากลุ่ม การปฏิบัติตนในฐานะสมาชิกกลุ่ม และประโยชน์ที่จะได้รับ
- ระยะเวลาที่ใช้ 40 นาที

กิจกรรม

ระยะสร้างสัมพันธภาพ

1. ผู้นำกลุ่ม และสมาชิกกลุ่ม นั่งตามโต๊ะที่จัดให้
 2. ผู้นำกลุ่ม กล่าวเปิดกลุ่ม โดยการทักทายสมาชิกกลุ่ม และให้สมาชิกกลุ่มแนะนำตัว
 3. ผู้นำกลุ่มชี้แจง วัตถุประสงค์ ระยะเวลา และประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้ากลุ่ม สถานที่ในการเข้ากลุ่ม
 4. ผู้นำกลุ่มเกริ่นนำถึงความสำคัญของผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเวชเด็ก ในการดูแลผู้ป่วยจิตเวชเด็กที่บ้าน
- ระยะดำเนินการกลุ่ม

1. ผู้นำกลุ่มให้สมาชิกพูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้สึกในการดูแลผู้ป่วยจิตเวชเด็ก
2. ผู้นำกลุ่มให้สมาชิกบอกถึงความคาดหวังหรือความต้องการในการดูแลผู้ป่วยจิตเวชเด็ก
3. เปิดโอกาสให้สมาชิกซักถามข้อสงสัยและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นประสบการณ์

ระยะสิ้นสุดกลุ่ม

สมาชิกช่วยกันสรุปการเข้ากลุ่ม ผู้นำสรุป วัตถุประสงค์และประโยชน์ของการเข้ากลุ่ม เน้นให้เห็นถึงความสำคัญในการมีส่วนร่วมดูแลผู้ป่วยจิตเวชเด็ก

- สื่อ / อุปกรณ์
- แผ่นบันทึกเสียงเพลงดอกไม้บาน
 - powerpoint เรื่องธรรมชาติของเด็กและพฤติกรรมที่แสดงออกอย่างเหมาะสมและไม่เหมาะสม
 - แบบประเมินพฤติกรรมก้าวร้าว

ประเมินผล - ความพร้อมในการทำกิจกรรมของผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเวชเด็ก

ตัวอย่าง
คู่มือของผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเวชเด็กที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว

ตัวอย่าง

คู่มือการดูแลเด็กที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว
สำหรับผู้ดูแล

นายอภิชาติ วังตระกูล
รศ.ดร.จินตนา ยูนิพันธุ์
คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในการอบรมเลี้ยงดูเด็กนั้น พ่อแม่ย่อมมีความรักความต้องการที่จะให้เด็กๆ เจริญเติบโต เป็นผู้ใหญ่ที่ดีในอนาคต โดยพยายามให้การอบรมสั่งสอนให้การศึกษาและจัดหาสิ่งดี ๆ ในสังคม เพื่อส่งเสริมให้เด็กพัฒนาได้เต็มที่เด็กๆจึงได้รับการหล่อหลอมตามแนวทางที่ผู้ใหญ่มุ่งหวัง พฤติกรรมและการแสดงออกเป็นไปตามที่สังคมยอมรับ พฤติกรรมที่จะเป็นอันตราย พฤติกรรมที่ขัดแย้งต่อกฎเกณฑ์ ระเบียบปฏิบัติที่แสดงออกด้วยวาจา และกริยาอาการจะได้รับการขัดเกลา ตามที่ผู้ใหญ่กำหนดผู้ใหญ่จำนวนไม่น้อยที่รู้สึกเสียใจและรู้สึกล้มเหลว ที่ไม่อาจเลี้ยงดูเด็กตามที่ คาดหวังแม้จะได้พยายามแล้ว เด็กไม่เชื่อฟัง มีพฤติกรรมที่ต่อต้านคำสั่งสอน กริยา วาจาไม่สุภาพ ซึ่ง น่าห่วงว่าจะเป็นปัญหาความก้าวร้าวที่อาจรุนแรงในลักษณะอื่นๆต่อไปอีก

อย่างไรที่เรียกว่าก้าวร้าว

หมายถึง พฤติกรรมที่เกะกะระราน ใช้กับกริยาและวาจาที่ไม่เรียบร้อย

หมายถึง พฤติกรรมที่ตั้งใจทำให้เกิดเจ็บตัว หรือทำให้เกิดกังวลแก่ผู้อื่นได้แก่ การตี เตะ ทำลายของ ทะเลาะ แย่งชิง ใช้คำพูด โจมตีและต่อต้านไม่ร่วมมือ

หมายถึง พฤติกรรมที่ประกอบด้วยกริยา อาการต่างๆเหล่านี้ ได้แก่ โต้เถียง ขูข่ม ขอบข่มผู้อื่น เรียกร้องความสนใจ ทำลายสิ่งของของตนเองและผู้อื่น ไม่เชื่อฟังที่บ้านและที่โรงเรียน อิจฉาคณอื่น มีเรื่องต่อสู้อ ทำร้ายร่างกายผู้อื่น ส่งเสียงกรีดร้องๆ ขอบข่มเด่น ฉุนเฉียว อารมณ์เปลี่ยนแปลง กะทันหัน พูดมากเกินไป ล้อเลียน ทำฤทธิ์ ลงมือลงเท้า ข่มขู่ผู้อื่น พูดเสียงดังเกินควร

ดังนั้นพฤติกรรมก้าวร้าวจึงมีความหมายกว้างขวางและมีความแตกต่างตาม ความคิดเห็น ตามทัศนคติของแต่ละบุคคลและกลุ่มสังคมวัฒนธรรม พ่อแม่บางคนมีความเข้มงวดกวดขันกับกริยา วาจาของลูกอย่างมาก ควบคุมพฤติกรรม มีกฎเกณฑ์การลงโทษอย่างรุนแรง เป็นประเภทที่ควบคุม มากจนเกินควร ถ้าเด็กโต้แย้งเพื่อสิทธิของตนเอง ก็จะถูกห้ามพูด มีผลให้เด็กเก็บกดไม่กล้า แสดงออก มักเก็บกดอารมณ์ความรู้สึกนึกคิด แต่พ่อแม่บางรายปล่อยปละละเลยกับความประพฤติ

แบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ชุด ประกอบด้วย

ชุดที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลจำนวน

ชุดที่ 2 แบบวัดการรับรู้ความสามารถของตนเอง

ชุดที่ 3 แบบวัดความรู้เรื่องการดูแลผู้ป่วยจิตเวชเด็กที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว

แบบสอบถามส่วนบุคคล

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ดูแล
 1. เพศ ชาย หญิง
 2. อายุ ปี
 3. ระดับการศึกษา

☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี	☐ ปริญญาตรี
☐ สูงกว่าปริญญาตรี	☐ ไม่ได้เรียน
 4. อาชีพ
 5. ระยะเวลาประสบการณ์ในการดูแลผู้ป่วยจิตเวชเด็ก ปี
 6. ประวัติการถูกผู้ป่วยแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง (ภายในระยะเวลา 2 ปี)

☐ ไม่เคย	☐ เคย	
กรณีที่เคยถูกผู้ป่วยแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง		
☐ ทางคำพูด	☐ ทางร่างกาย	☐ ทั้งสองอย่าง

2. ข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วยจิตเวชเด็ก
 1. เพศ: ชาย หญิง
 2. อายุ.....ปี
 3. การวินิจฉัยโรค: (ตามระบบ DSM - IV)
 5. จำนวนครั้งของการเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล (รวมครั้งปัจจุบัน) :
ครั้งที่
 - 6 ระยะเวลาภายใน 1 เดือน แสดงความก้าวร้าวทางพฤติกรรมจำนวน ครั้ง
 7. ช่วงเวลาที่เกิดพฤติกรรมรุนแรง: เวลา.....น. -น

แบบประเมินการรับรู้ความสามารถของตนเอง เป็นการคาดหวังของบุคคลในความสามารถที่จะปฏิบัติพฤติกรรมการเรียนรู้ ซึ่งได้รับอิทธิพลจากประสบการณ์หรือทักษะที่ประสบความสำเร็จจากอดีต (Bandura, 1977 cited in Sherer & Adams, 1983) จึงมีผลทำให้แต่ละบุคคลมีความรู้ความสามารถของตนเองแตกต่างกัน และความแตกต่างนี้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการแสดงออกของพฤติกรรม (Sherer & Adams, 1983) ดังนั้นผู้ศึกษามีความสนใจในแนวทางนี้จึงได้รวบรวมเอกสาร และได้สร้างข้อคำถามขึ้นมาโดยอิงกับทฤษฎีของ Bandura ประกอบด้วย 27 ประโยค แต่ละประโยคลักษณะคำตอบเป็นมาตรฐานประเมินค่า 5 อันดับ จาก “มั่นใจมากที่สุด” ถึง “ไม่มั่นใจมากที่สุด” แบบวัดนี้มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อแบบ Item Total Correlation ระหว่าง .14 ถึง .83 และมีค่าความเชื่อมั่นได้แบบสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .94

ตัวอย่างแบบประเมินการรับรู้ความสามารถของตนเอง

(0) ท่านไม่สามารถวางตัวได้ถูกต้องเหมาะสมเมื่ออยู่ในกลุ่มจำนวนมาก

.....
 มั่นใจมากที่สุด มั่นใจมาก มั่นใจเล็กน้อย ไม่มั่นใจ ไม่มั่นใจมากที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนน เมื่อเป็นข้อความทางบวก ผู้ตอบจะได้คะแนน 5 ถึง 1 จากคำตอบ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ถึง “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” แต่ถ้าเป็นข้อความทางลบ ผู้ตอบได้คะแนนตรงกันข้าม

คะแนนทั้งหมดมีค่าสูงสุด 65 คะแนน ค่าคะแนนต่ำสุด 13 คะแนน คะแนนรวมมากแสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ความสามารถในการดูแลผู้ป่วยจิตเวชเด็กที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวสูง และคะแนนรวมน้อยก็จะมีลักษณะตรงกันข้าม

แบบประเมินการรับรู้ความสามารถของตนเอง

คำแนะนำในการตอบ การคาดหวังของบุคคลในความสามารถที่จะปฏิบัติพฤติกรรมการเรียนรู้
 ความสามารถของบุคคลได้รับอิทธิพลจากประสบการณ์หรือทักษะที่ประสบความสำเร็จในอดีต
 ขอให้ท่านอ่านข้อความทีละประโยค แล้วพิจารณาเลือกทำเครื่องหมาย ✓ ลงบนเส้น ประ เหนือวลี
 จาก “มั่นใจมากที่สุด” “เห็นด้วย” “ไม่แน่ใจ เฉย ๆ” “ไม่เห็นด้วย” และ “ไม่มั่นใจมากที่สุด” ซึ่งตรงกับ
 การปฏิบัติของท่านมากที่สุด เพียงข้อเดียว ในแต่ละประโยค กรุณาตอบครบทุกข้อ

1. ฉันสามารถหาความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนขณะดูแลเด็กที่ถูกต้องได้

.....
 มั่นใจมากที่สุด มั่นใจมาก มั่นใจเล็กน้อย ไม่มั่นใจ ไม่มั่นใจมากที่สุด

2. ฉันสามารถนำเด็กไปพบแพทย์ได้ตามนัดทุกครั้ง

.....
 มั่นใจมากที่สุด มั่นใจมาก มั่นใจเล็กน้อย ไม่มั่นใจ ไม่มั่นใจมากที่สุด

แบบวัดความรู้ในเรื่องพฤติกรรมก้าวร้าวในผู้ป่วยจิตเวชเด็ก หมายถึง ปริมาณการรู้ การคิด และการเข้าใจ ที่ผู้ดูแลมีให้เรื่องการปฏิบัติต่อผู้ป่วยจิตเวชเด็กที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว เช่น เรื่องการช่วยเหลือ การสนับสนุนส่งเสริม และการอำนวยความสะดวกต่อผู้ป่วยจิตเวชเด็ก ประกอบด้วยด้านความรู้ เกี่ยวกับการปฏิบัติที่กระทำต่อผู้ป่วยจิตเวชเด็กในเรื่องการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน การช่วยเหลือ ด้านพัฒนาการ การส่งเสริมสุขภาพตลอดจนการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตามแผนการรักษาของแพทย์ โดยผู้วิจัยนำมาศึกษาและสร้างเองในผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเวชเด็กที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว ประกอบด้วย 15 ประโยค เป็นมาตรวัดประเมินค่า “ถูก” หรือ “ผิด” ตามความเข้าใจของผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเวชเด็ก โดยให้คะแนน 0 และ 1 ผู้ที่คะแนนสูงในแบบวัดนี้คือ ผู้ที่มีความรู้ในการดูแลผู้ป่วยจิตเวชเด็กที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวมาก

ข้อที่	คำถาม	ถูก	ผิด
1	พฤติกรรมก้าวร้าวแสดงออกได้ทั้งทางคำพูดและการกระทำ		
2	พฤติกรรมก้าวร้าวเป็นอันตรายทั้งต่อตนเอง ผู้อื่น หรือทรัพย์สินสิ่งของอีกด้วย		
3	สภาพแวดล้อมที่แออัด ก็มีส่วนกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมก้าวร้าวได้		
		
		
		
		
13	ผู้ดูแลหยุดพฤติกรรมก้าวร้าวด้วยคำพูดที่ปกติ ราบรื่นเบาๆ เพื่อผ่อนคลายในกรณี ที่เด็กยอมให้สัมผัสได้ อธิบายให้เด็กฟังว่าทำไมจึงทำไม่ได้ และเด็กควรทำ อย่างไรเพื่อให้ความโกรธลดลงบอกให้เด็กรู้ว่าทำอะไรได้บ้างเมื่อรู้สึกโกรธ และ อะไรบ้างที่ทำได้เลย		
14	เด็กแสดงปฏิกิริยาต่อความโกรธได้ 2 แนวทาง คือ แสดงออกและเก็บกด เด็กที่ แสดงออกมักจะก้าวร้าว ส่วนเด็กที่เก็บกด มักจะเป็นเด็กที่แยกตัวหลีกเลี่ยง ชี้กั้ววล		
15	เด็กที่มีเรื่องกับคนอื่นหลายครั้ง มักถูกมองว่าเป็นเด็กที่มีเรื่องกับคนอื่นบ่อย		

ภาคผนวก ข
สถิติที่ใช้ในการศึกษา

สถิติที่ใช้ในการศึกษา

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เครื่องมือในการดำเนินโครงการ

1. สถิติที่ใช้ในการหาค่าความเที่ยงของแบบวัดการรับรู้ความสามารถของผู้ดูแลที่คัดแปลงมา คือ สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) มีสูตรในการคำนวณดังนี้ (บุญใจ ศรีสถิตนรากร, 2547)

$$\alpha = \left[\frac{n}{n-1} \right] \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	=	ความเชื่อมั่นในแบบวัด
	n	=	จำนวนข้อของแบบวัด
	S_i	=	คะแนนความแปรปรวนของแบบวัดแต่ละข้อ
	S_t	=	คะแนนความแปรปรวนของแบบวัดทั้งฉบับ

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 จำนวนค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคล โดยใช้สูตร

$$P = \frac{F(100)}{N}$$

เมื่อ	P	=	ค่าร้อยละ
	F	=	ผลรวมของข้อมูล
	N	=	จำนวนรวมทั้งหมด

2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) มีสูตรดังนี้ (บุญใจ ศรีสถิตนรากร, 2547)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	=	ค่าเฉลี่ย (Mean)
	$\sum x$	=	ผลรวมของคะแนนทั้ง N จำนวน
	N	=	จำนวนของคะแนนทั้งหมด

2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) มีสูตรดังนี้ (บุญใจ ศรีสถิตนรากร, 2547)

$$SD = \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{n - 1}}$$

เมื่อ SD = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 \bar{X} = ค่าเฉลี่ยของข้อมูลชุดนั้น
 n = จำนวนข้อมูลชุดนั้น

2.4 สถิติทดสอบ t-test มีสูตรดังนี้ (บุญใจ ศรีสถิตนรากร, 2547)

$$t = \frac{\bar{X} - \mu}{\frac{SD}{\sqrt{n}}}, df = n - 1$$

เมื่อ x = ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
 μ = ค่าเฉลี่ยที่เป็นจุดเปรียบเทียบ
 SD = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
 n = ขนาดตัวอย่าง
 df = จำนวนค่าที่มีอิสระ (Degree of Freedom)

ภาคผนวก ค

ใบยินยอมของประชากรตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย
ข้อมูลสำหรับประชากรตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

ข้อมูลสำหรับประชากรตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการศึกษา

(Patient/Participant Information Sheet)

1. ชื่อโครงการ การใช้โปรแกรมการให้ความรู้ทางสุขภาพจิตต่อการรับรู้ความสามารถในการดูแลเด็กของผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเวชเด็กที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว
2. ผู้ศึกษา นายอภิชาติ วงศ์ระกุล นิสิตสาขาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช แผนกคณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. สถานที่ปฏิบัติงาน โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์
4. สถานที่ศึกษา โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์
5. ข้อมูลที่เกี่ยวกับการให้คำยินยอมในการศึกษา ประกอบด้วย คำอธิบายดังต่อไปนี้
 - 5.1 โครงการศึกษานี้เกี่ยวกับการศึกษาการใช้โปรแกรมการให้ความรู้ทางสุขภาพจิตต่อการรับรู้ความสามารถในการดูแลเด็กของผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเวชเด็กที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว
 - 5.2 เป็นการศึกษแบบกลุ่มเดียววัดสองครั้ง (The One Group Pretest - Posttest Design) ที่ผู้ศึกษาคาดว่าไม่มีความเสี่ยงใด ๆ เกิดขึ้นกับผู้เข้าร่วมศึกษา คำตอบและข้อมูลทุกอย่างจากการดำเนินโครงการ จะถือเป็นความลับ
6. รายละเอียดและขั้นตอนที่ผู้เข้าร่วมโครงการศึกษาจะได้รับการปฏิบัติในการศึกษา ดังนี้
ความเป็นมาของศึกษา

พฤติกรรมก้าวร้าว เป็นพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความเสียหายและเป็นอันตรายต่อตัวบุคคลและสังคมเป็นอย่างยิ่ง จึงมีผู้สนใจศึกษากันเป็นจำนวนมาก ซึ่ง Bandura (1986) เชื่อว่า ความก้าวร้าวเป็นพฤติกรรมทางสังคม ที่เกิดจากการเรียนรู้ของมนุษย์ ดังนั้นการพิจารณาว่าพฤติกรรมใดเป็นพฤติกรรมก้าวร้าวหรือไม่นั้น ต้องพิจารณา 2 ประการ คือ 1) เป็นพฤติกรรมที่ทำให้บุคคลได้รับบาดเจ็บ ได้รับความเสียหายทั้งทางร่างกาย อาจทำได้โดยตรง หรือทำร้ายทางอ้อม โดยทำให้บุคคลได้รับอันตรายเสียหายจากการกระทำของตน และการทำให้บุคคลได้รับความเสียหายทางจิตใจนั้น อาจทำได้โดยการดูถูก ดูหมิ่น ทำให้อับอายหรือการใช้อำนาจ บังคับจิตใจ เป็นต้น และ 2) เป็นพฤติกรรมที่ได้รับการตัดสินจากสังคม หรือบรรทัดฐานทางสังคม ว่าพฤติกรรมนั้นเป็นพฤติกรรมก้าวร้าว เพราะมีพฤติกรรมบางอย่างที่ทำให้ผู้อื่นได้รับบาดเจ็บ หรือ ทำลายทรัพย์สินโดยผู้กระทำ ทำตามบทบาทหน้าที่ในสังคมหรืออาจทำโดยไม่เจตนา หรือมีข้อยกเว้นอื่น ที่กำหนดไว้ให้ทำได้ เช่น หมอฟัน ทำให้คนไข้ได้รับความเจ็บปวด ช่วงก่อสร้างทำลายตึกเก่าเพื่อสร้างใหม่ และในทางตรงกันข้ามมีพฤติกรรมบางพฤติกรรมที่ได้รับการตัดสินจากสังคม ว่าเป็นพฤติกรรมก้าวร้าวได้แม้จะไม่มีผู้ใดได้รับบาดเจ็บ หรือยังมีไม่มีทรัพย์สินเสียหาย

Bandura (1977) กล่าวไว้ว่า การรับรู้ความสามารถของตนเอง (Perceived self - efficacy) คือ การที่บุคคลตัดสินใจเกี่ยวกับความสามารถของตนเองที่จะกระทำพฤติกรรม หรือจัดการกับสถานการณ์เฉพาะเจาะจงบางอย่างให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งการที่บุคคลจะกระทำในสิ่งที่มุ่งหวังจะต้องมีปัจจัย 2 ประการ คือ บุคคลนั้นต้องเห็นว่าพฤติกรรมนั้น ๆ น่าจะทำให้เกิดผลตามที่ต้องการ และบุคคลนั้นมีความเชื่อมั่นว่าเขามีความสามารถที่จะกระทำกิจกรรมนั้น ๆ ได้สำเร็จ (สมจิต หนูเจริญกุล, 2536; Bandura, 1977) ดังนั้นการส่งเสริมให้ผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเวชเด็กมีความสามารถในการดูแลเด็กที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวตามแนวคิดทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนเอง Bandura (1977) ซึ่งสามารถกระทำโดยการเรียนรู้จากแหล่งต่าง ๆ ทั้ง 4 วิธี สำหรับการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนเองมาประยุกต์ใช้ในการจัด โปรแกรมในผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเวชเด็กที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว เพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถของตนเองในการดูแลผู้ป่วยจิตเวชเด็กที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว ที่เข้ามารับการบำบัดรักษาในโรงพยาบาล

7. รายละเอียดและขั้นตอนที่ผู้ป่วยจะได้รับการปฏิบัติ ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาจะเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยจิตเภทเรื้อรัง ตามเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 21 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มย่อย กลุ่มละ 10 คน แต่ละคนใช้เวลาในการเข้าร่วมโครงการ 1 ครั้ง 4 ชั่วโมง

กลุ่มที่ 1 ผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเวชเด็กเข้าโปรแกรมการให้ความรู้สุขภาพจิตในวันเสาร์ ในช่วงเวลา 09.30 – 15.30 น. รวม 4 ชั่วโมง

กลุ่มที่ 2 ผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเวชเด็กเข้าโปรแกรมการให้ความรู้สุขภาพจิตในวันอาทิตย์ ในช่วงเวลา 09.30 – 15.30 น. รวม 4 ชั่วโมง

8. ผู้เข้าร่วมการศึกษาสามารถถอนตัวระหว่างการดำเนินโครงการศึกษาได้ทันที โดยไม่มีผลกระทบใดๆ

9. หากผู้เข้าร่วมศึกษามีข้อสงสัยให้สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ และหากผู้ศึกษามีข้อมูลเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์และโทษเกี่ยวกับการศึกษานี้ ผู้ศึกษาจะแจ้งให้ผู้เข้าร่วมการศึกษาทราบอย่างรวดเร็ว

10. ไม่มีค่าใช้จ่ายตอบแทนให้แก่ผู้เข้าร่วมศึกษา

11. ผลการศึกษาจะนำเสนอในภาพรวม และนำมาใช้ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาเท่านั้น ส่วนชื่อและที่อยู่ของผู้เข้าร่วมการศึกษาก็ได้รับการปกปิด การเปิดเผยชื่อและที่อยู่ของประชากรตัวอย่างหรือผู้เข้าร่วมการศึกษานั้นจะกระทำเฉพาะกรณีจำเป็นด้วยเหตุผลทางกฎหมายเท่านั้น

ขอขอบคุณในความร่วมมือของท่านมา ณ ที่นี้

ใบหนังสือยินยอมของประชากรตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในโครงการศึกษาอิสระ

(Informed Consent Form)

ชื่อโครงการศึกษาอิสระ การใช้โปรแกรมการให้ความรู้ทางสุขภาพจิตต่อการรับรู้ความสามารถในการดูแลเด็กของผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเวชเด็กที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว

เลขที่ประชากรตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในโครงการศึกษาอิสระ.....

ข้าพเจ้าชื่อ (นาย / นาง / นางสาว).....

เป็นผู้ปกครองของ (ค.ช. / ค.ญ.).....ได้ทราบรายละเอียดของ

โครงการศึกษาเรื่อง “การใช้โปรแกรมการให้ความรู้ทางสุขภาพจิตต่อการรับรู้ความสามารถในการดูแลเด็กของผู้ดูแลผู้ป่วยจิตเวชเด็กที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว” จากผู้ศึกษาชื่อ นายอภิชาติ วังตระกูล ที่อยู่ 61 เทศบาล 19 โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์ สมุทรปราการ

ข้าพเจ้าเข้าใจวัตถุประสงค์การศึกษาประสิทธิภาพและความปลอดภัยของแนวทางการศึกษาอิสระรวมทั้งทราบถึงผลดี ผลข้างเคียงและความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น พร้อมทั้งได้ซักถาม ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการศึกษาดังกล่าวนี้เป็นที่เรียบร้อยแล้ว และมีสิทธิที่จะบอกเลิกการเข้าร่วมในโครงการวิจัยเมื่อใดก็ได้ จะไม่มีผลใดๆ ต่อข้าพเจ้าทั้งสิ้น

ผู้ศึกษารับรองว่าจะเก็บข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าเป็นความลับ และจะเปิดเผยได้เฉพาะ ในรูปที่เป็นสรุปผลการวิจัย การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าต่อหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกระทำได้เฉพาะกรณีจำเป็นด้วยเหตุผลทางวิชาการเท่านั้น

ข้าพเจ้ายินดียินยอมเข้าร่วมการศึกษานี้ ด้วยความสมัครใจและอาจถอนตัวจากการเข้าร่วมการศึกษานี้เมื่อใดก็ได้ โดยไม่จำเป็นต้องแจ้งเหตุผล พร้อมทั้งยอมรับผลข้างเคียงและความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น โดยจะปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้ศึกษา

ข้าพเจ้ายินดีให้ข้อมูลของข้าพเจ้าแก่คณะผู้ศึกษาเพื่อประโยชน์ในการศึกษานี้สุดท้ายนี้ ข้าพเจ้ายินดีเข้าร่วมการศึกษานี้ ภายใต้งื่อนไขที่ได้รับรู้ไว้แล้วในข้างต้น

.....
วันที่ /เดือน / ปี

.....
ลงนามผู้เข้าร่วมศึกษา

.....
วันที่ /เดือน / ปี

.....
(นายอภิชาติ วังตระกูล)

ลงนามผู้ศึกษาโครงการศึกษาอิสระ

.....
วันที่ /เดือน / ปี

.....
(.....)

ลงนามพยาน

ประวัติผู้เขียน

นายอภิชาติ วังตระกูล เกิดเมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2518 อำเภอพนมพิณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี สำเร็จการศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยบูรพา เมื่อปี พ.ศ.2544 จากนั้นเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ.2548 ปัจจุบันดำรงตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ 5 กลุ่มงานผู้ป่วยใน โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์ จังหวัดสมุทรปราการ